

halvt Aar, som en velhavende Familie bruger i en Maaned. Det vil maaste interessere de ærede Medlemmer, der undersøge dette Forhold, at se hele den Skala, hvori den norste Statistil opgør Sukkerforbruget. Den højeste Sats af de 30 Pd. gaar paa første Klasse, Groszerere og Købmænd. Den næste Klasse, Embedsmændene, bruger 27 Pd., og den tredje Klasse, Funktionærene, bruger 25 Pd., den fjerde Klasse, Haandværkerne, bruger 17 Pd., den femte Klasse, Købstadarbejderne, 13 Pd. og endelig den sjette Klasse, Husmandsklassen, 6 Pd. om Aaret. Men af denne Beregning vil det altsaa ses, at Forholdet nogenlunde er det samme som i Danmark, det vil sige, at der er et stærkt stigende Forbrug opad, saaledes at naar man tager Yderpunkterne, er Forholdet som 1 : 6. Jeg tror, at dette i alt Fald maa bestyrke, at det Forholdstal, jeg angav for Danmark, virkelig er det rigtige, og det vil saa meget mere bestyrke det, naar De se, at den fattige Mand's Forbrug i Norge, 5 Pd., kun er 1 Pd. mindre, end efter den samme Beregning den fattige Families Forbrug i Danmark, nemlig 6 Pd. Saa vil det vise sig, at Forfællen ligger i de velhavendes Forbrug. De velhavendes Forbrug i Norge er mindre end de velhavendes Forbrug i Danmark, hvilket ogsaa var at vente. Altsaa, Resultatet af denne Undersøgelse er, at Sukkerstatten er en Skat, som fortrinnsvis hviler paa de velhavende, som hviler i langt højere Grad paa de velhavende end paa de fattige. Det er Resultatet; det er altsaa en Ting, der er sikker. Nu kunde vi disputere om, om Sukkertolden skal være lidt større eller lidt mindre; men den Rædsgering tror jeg, det er umuligt at komme fra, at Sukkerstatten er en Skat, hvis Ophævelse, naar man endelig skal tale om Betsignelse, Glæde og Velgering, er alt det for den velhavende Mand, men lige det modsatte for den fattige. Den hele Rækkevidde af Lovforslaget faar man et Begreb om ved ogsaa at se paa det, som skal træde i Stedet for Sukkerstatten, ved at se paa Olfkatten. For Olfkattens Vedkommende er jeg endnu mere end for Sukkerets Vedkommende blottet for statistiske og officielle Data til Bestemmelse af Forbrugets Fordeling paa de forskellige Samskindsklasser; men der er visse Hovedpunkter, man maa knytte sin Opmærksomhed til. Jeg vil nu gaa ud fra det Forbrug, som alle ville være enige om at kalde maadeholdent, for at blive fri for alle de Indsigelser, som man kan gøre gældende fra et filantropisk Standpunkt, at man vil modarbejde Druktenstaben o. s. v., holder jeg mig til, det jævne Forbrug, et Forbrug

af 1 Bajer daglig; det kan jo ikke godt blive mindre, da jo som bekendt en Bajer ikke godt kan deles, saa at man venter med den ene Halvdel til den næste Dag, thi det bliver jo ikke den samme Drik; altsaa, jeg kan ikke komme lavere ned end til en hel halv Bajer daglig. (Udfrydelse). Jeg skal strax komme til det ærede Medlem fra Landet og give ham Svar paa alt, hvad han trænger til. Jeg gaar altsaa ud fra et Forbrug af 1 Bajer om Dagen pr. Familie, idet jeg gaar ud fra, at i en Familie er der kun eet Medlem, der drikker Bajer, nemlig Manden. Naar jeg nu tager den samme Familie, som efter den tidligere Opgørelse bruger 20 Pd. Sukker om Aaret, og spørger: Hvad tjener saa denne Familie ved et maadeholdent Brug af een Bajer om Dagen ved dette Lovforslag? Saa siger jeg, at den Familie tjener ved de 20 Pd. Sukker 2 Kr. aarlig, og betaler paa den ene Bajer 10 Kr. aarlig. Altsaa, det, den Arbejdersfamilie har tjent, er 8 Kr. ud af Lommen. Det tror jeg, er det sikre Resultat, som ikke vil kunne bestrides; naar vi saa gaa lidt højere op i Samskindet til det næste Trin, hvor de bruge noget mere Sukker — lad os tage det dobbelte Sukkerforbrug — hvad tjener saa den Familie? Den tjener 4 Kr. om Aaret og betaler ved det samme maadeholdne Olfforbrug 10 Kr.; altsaa denne Familie har tabt ved dette Lovforslag 6 Kr. aarlig. Den fattigste Familie taber altsaa 8 Kr. om Aaret, den næste i Rækken 6 Kr. Men lad os nu komme op til de velhavende, som ikke bruge 20 Pd. om Aaret, men 20 Pd. om Maaned den Diske Folk tjene ved dette Forbrug paa Sukkeret 24 Kr. om Aaret og ved det samme maadeholdne Forbrug af bayersk Olf. (Bertelsen: De ere ikke saa maadeholdende der.) Jo det ere de dog, det anser jeg dem i alt Fald for at være, jeg mener ikke, at Bayersk Olf Forbruget er større i en velhavende Familie end i en Arbejdersfamilie, de velstaaende Familiers Damer drikke ikke mere Olf end de fattige Koner. Jeg gaar altsaa ud fra, hvad jeg vilde kalde et maadeholdent Forbrug, nemlig en Bajer daglig, saa siger jeg, at den velhavende Familie, der tjente 24 Kr. paa Sukkeret om Aaret, samtidig kun betaler 10 Kr. om Aaret i Skat af Olf og følgerig har tjent rent ud 14 Kr. Resultatet af denne Beregning bliver, at vi tage 8 Kr. om Aaret fra den fattige Familie og giver den velhavende 14 Kr. Det er Resultatet af denne Lov. Det er den Arbejdersvenlighed, der ligger til Grund for dette Forslag, derfor tror jeg, at aldrig have vi haft mere arbejdersjendtlige Forslag end disse. Jeg tror ikke, vi nogensinde have haft Forslag, som mere